

BLAZE TĚM, KTERÍ MAJÍ ČISTÉ SRDCE

Introit: Žalm 24

Hlavní čtení: Matouš 5:8

1. čtení: Matouš 23:23-28

3. čtení: 1. Tesalonickým 3:12-13

1) CO JE TO „SRDCE“?

Milí bratři, milé sestry, my víme, co je to srdce.

Je to „dutý svalový orgán živočichů s oběhovým systémem, uložený v hrudníku, který svými pravidelnými stahy zajišťuje oběh krve tělem, a tím i přenos dýchacích plynů, živin, odpadních látek a další funkce.“ (Wikipedie)

Ale tento klíčový sval našeho těla Ježíš na mysli nemá. Kdyby ano, pak by tím „čistým srdcem“ musel myslet srdce zdravé, nezanesené a neucpané. A blahoslavení by tím pádem byli ti, kteří žijí podle zdravého životního stylu. Jen sportovci, nekuřáci, abstinenti a lidé vyhýbající se bůčku a smaženým brambůrkům.

Ježíš samozřejmě mluví o srdci v přeneseném slova smyslu.

Podle biblického pojetí je srdce centrem našeho vnitřního života. Je to naše pravé já.

Podle Písma je srdce centrem lidských citů.

- *Řekněte nerozhodným srdcím: "Buďte rozhodní, nebojte se! Hle, váš Bůh přichází s pomstou, Bůh, který odplácí, vás přijde spasit."* (Iz 35:4)

I my ještě někdy mluvíme, jako by srdce bylo zdrojem lidských pocitů. Například: *Miluji tě z celého srdce... Budeš navždy v mém srdci... Nosím si v srdci bolest.*

Ale Písmo pokládá srdce také za zdroj veškerého lidského myšlení a uvažování.

- *O tobě přemýšlí srdce mé, že velíš, řka: Hleďte tváři mé, a protože tváři tvé, Hospodine, hledati budu.* (Ž 27:8 BKR)

A do třetice: Srdce je podle Bible i centrem naší vůle. Takže je to srdce, které nás popohání stále kupředu.

- *Ale Daniel uložil v srdci svém, aby se nepoškrňoval pokrmem z stolu královského, a vínem, kteréž král pil. Pročez hledal toho u správce nad dvořany, aby se nemusil poškrňovati.* (Da 1:8 BKR)

Tedy shrnuto, podtrženo: Srdce je podle Božího slova centrem celého našeho vnitřního života. Je to naše nitro. Naše pravé, vnitřní já. Nebo bychom mohli říct: Naše duše. Člověk srdcem cítí, myslí i jedná. Díky srdci miluje. V srdci zakouší zármutek i radost. Srdcem ale také přemýšlí a uvažuje. A v srdci se i rozhoduje, jak bude žít, jaké budou jeho další kroky životem.

2) CO JE TO „ČISTÉ SRDCE“?

Bratři a sestry, teď už tedy víme, co je to „srdce“ v jazyku Bible. A tak se můžeme posunout ke slovnímu spojení „čisté srdce“, o kterém dnes Ježíš mluví.

A) ČISTÉ SRDCE ZNAMENÁ JEDNODUCHÉ SRDCE. NEROZDĚLENÉ SRDCE. UCELENÉ SRDCE. Tedy nitro, které má jen jeden směr a jen jeden cíl. A tím cílem je Bůh sám. Čisté srdce je nitro člověka totálně odevzdané Bohu. Úplně nasměrované na svatého Hospodina. Takže ten, kdo má čisté srdce, je celou svou bytostí odevzdán Bohu. Celým svým bytím je odkázán na Boha. Vnitřně i navenek žije tak, jak se Bohu líbí. Žije jen s ním. Nepřestává na něj myslet. Nepřestává s ním a o něm mluvit. Nepřestává jednat podle Božích přání a příkazů. Nikdy nezapomíná žít tak, jak Bůh žádá. Jde mu v životě jen o jedno: O to, aby následoval Pána Ježíše Krista.

Ovšem takové srdce nemá nikdo z nás! Vůbec nikdo! Naše nitro je totiž hříšné. A proto bytostně složené. Milujeme kdekoho a kdeco – a Bůh je jen jedním z těch, které milujeme.

Přemýšlíme a uvažujeme nad tisícem různých věcí. Nepřemýšlíme jen nad věcmi, které se týkají Hospodina. A chceme kdeco – ne jen oslavit Boha v našich životech. Touha být s Bohem je jen jednou z mnoha tužeb našeho srdce. Žalmista zpívá:

- *Celým srdcem, Panovníku, Bože můj, ti budu vzdávat chválu, tvoje jméno věčně oslavovat.* (Ž 86:12 CEP)

A my obvykle nemáme problém připojit se k takovým slovům. *Celým srdcem... To je pohoda.* Ale dnes zabrzdíme. Celým srdcem vzdáváme Bohu chválu? Skutečně celým naším nitrem? Těžko!

Také Pán Ježíš nám ukládá:

- *Miluj Hospodina, Boha svého, z celého svého srdce, z celé své mysli a z celé své síly.* (Mk 12:30)

Jak často u tohoto přikázání přeskočíme to přídavné jméno „celé“! A přitom to je naprosto klíčové! Celým naším srdcem máme milovat Hospodina. Úplně celou naší bytostí. A toho v žádném případě nejsme schopni. To nedokáže nikdo z nás.

Proto u tohoto Ježíšova přikázání autoři Heidelberského katechismu zarmouceně přiznávají: *Ne, nemůžu to dokonale zachovávat, protože mám od přirozenosti sklon nenávidět Boha...* (HK 5)

B) Bratři a sestry, slovo „čistý“ se však častěji užívá ve smyslu: ZBAVENÝ VŠECH NEČISTOT. PROSTÝ JAKÉKOLI ŠPÍNÝ. I té nejmenší! Je čistý ubrus, na který jsem právě kápl rajčatovou omáčku? Podle mojí ženy rozhodně není. Je špinavý. Přestože jsou na něm jen dvě tři malé červené skvrnky.

Je čistý talíř, který jsme vytáhli z myčky a na kterém přesto zůstal přilepený kousek jídla? Což o to: Nehtem se to seškrábne – a problém je vyřešený, ne? Ale návštěvě bychom na takový talíř nemohli naložit nedělní oběd. To by prostě nešlo! Takže talíř je špinavý! Byť si té maličké nečistoty člověk sotva všimne.

Přesně tak je to i s čistým srdcem. Srdce je čisté, pokud je opravdu očištěné od každé nečistoty, od veškeré špíny. Tedy od veškerého hříchu. A hřích je špína, která se k našemu nitru přilepila tak silně, že se můžeme snažit, jak chceme, ale naše nitro sami očistit nedokážeme. S nečistým srdcem jsme přišli na tento svět. A naše ušpiněné nitro ovlivňuje naše city, naše myšlení, naši vůli, naše slova, naše činy.

A to se nám špatně poslouchá. Jen velmi neradi takové myšlenky přijímáme. Máme totiž dojem, že jsme v podstatě dobří lidé. Takoví „správnáci“, kteří mají jen pár skvrnek na jinak čistém srdci.

Ruský spisovatel I. S. Turgeněv to řekl velmi trefně: *Já nevím, jaké je srdce zlého člověka. Ale vím, jaké je srdce dobrého člověka. A to je strašné!*

A co o tom říká Bůh sám? Jak vidí naše srdce, naše nitro, naše pravé Já? Naše nitro podle Božího slova nemá jen tu a tam nějakou skvrnku. Naše srdce je hříchem poskvěněné celé. Je umazané a ušpiněné od hříchu. Bratři a sestry, věrme v tomto Písmu, ne sami sobě! Ústy proroka Jeremjáše Hospodin prohlašuje:

- ⁹ *"Nejúskočnější ze všeho je srdce a nevléčitelné. Kdopak je zná? ¹⁰ Já Hospodin zpytuji srdce a zkoumám ledví, já každému splatím podle jeho cesty, podle ovoce jeho skutků."* (Jr 17:9-10)

A Pán Ježíš to vidí stejně:

- ¹⁸ *Však to, co z úst vychází, jde ze srdce, a to člověka znesvěcuje. ¹⁹ Neboť ze srdce vycházejí špatné myšlenky, vraždy, cizoložství, smilství, loupeže, křivá svědectví, urážky. ²⁰ To jsou věci, které člověka znesvěcují.* (Mt 15:18-20)

A jsme u toho, bratři a sestry... Mít čisté srdce - to je pro člověka samotného naprosto nedosažitelná meta.

Před pár dny jsem četl, že vědci už pokládají smrt za technický problém. Jsou tedy přesvědčeni, že jednou vymyslí, jak smrt obejít a porazit ji. Před dvěma lety společnost Google založila projekt nazvaný *Calico*, který má za úkol vyřešit problém smrti.

Tedy jednou možná lidé - zřejmě jen ti nejbohatší - nebudou muset umřít. Nebo budou žít v nějaké podobě mnohem, mnohem déle. Pokládám to za ukázkou lidské namyšlenosti a zruďné pýchy, která se neustále snaží zatlačit Boha do koutu. Ale i kdyby... I kdyby tento „technický problém“ vědci jednou vyřešili... I kdyby někteří lidé mohli žít téměř mnohem, mnohem déle... Kdo dokáže změnit lidské srdce? Transplantovat srdečního svalu - to dokážeme. Ale z duchovně nečistého nitra učinit duchovně průzračné – to neumí nikdo. Kdo z lidí dokáže vymazat hřích z lidského srdce a zaměřit člověka cele a nerozděleně na Boha? Na to nestačí ani lidská technika. Ani čas. I kdyby žili lidé daleko déle, své nitro očistit nedokážou. Před potopou se přece lidé dožívali mnohem vyššího věku. A pomohl jim tento delší čas na Zemi přiblížit se k Bohu? Ale kdeže! Z knihy Genesis slyšíme:

- ⁵ *I viděl Hospodin, jak se na zemi rozmnožila zlovůle člověka a že každý výtvar jeho myslí i srdce je v každé chvíli jen zlý.* (Gn 6:5)

A tak to správně shrnuje moudrý Job. Ten se ptá:

- *Kdo dokáže, aby čisté vzešlo z nečistého?*

A na odpověď nečeká. Odpovídá sám a hned:

- *Vůbec nikdo.* (Jb 14:4) *Vůbec nikdo to nedokáže!*

No a co, mohli by mnozí lidé namítnout. *No, tak se toho nedá dosáhnout. A co jako. Žily si kvůli tomu přece nevyrvu.* Jenže: Podle Pána Ježíše ti, kteří nebudou mít čisté srdce, nakonec nespátí Boha. Bez čistého srdce nemůžeš trávit věčnost s Bohem. Nebudeš spasen. Bez čistého srdce nemůžeš jednou předstoupit před Boží svatou tvář a zůstat u něj.

A to si bolestně uvědomuje třeba král David. Poté co nasadil parohy vojáku Urijášovi, když spal s jeho ženou Bat-šebou. A poté, co Urijáš nechal v bitvě připravit o život. Když potom z Boží milosti směl David nahlédnout do svého srdce, naléhavě prosil Hospodina:

- ¹² *Stvoř mi, Bože, čisté srdce, obnov v mém nitru pevného ducha.* (Ž 51:12)

Ty jediný to totiž dokážeš. Stvořil jsi vesmír z ničeho. Dokážeš nemožné. Dokážeš i z lidského hříšného srdce učinit srdce čisté, poslušné, cele oddané tobě. Já nemůžu. Ale ty, Bože, můžeš!

3) KDO Z LIDÍ MÁ ČISTÉ SRDCE?

A to nás vrací k Ježíšovu dnešnímu blahoslavenství. Kdo je tedy blahoslavený? Ten, kdo má čisté srdce. A proč je takový člověk blahoslavený? Protože jednou uzří Boha tváří v tvář. A věčně s ním bude přebývat. No, a kdo z lidí má tedy čisté srdce? A tím pádem: Kdo z lidí nakonec spatří Boha a díky tomuto pohledu bude zakoušet věčnou blaženost?

Jen ten, koho Bůh sám očistil. A jen ten, jehož nitro Bůh ještě očistí. Ti, kterým Bůh dal nové srdce. A ti, kterým Bůh ještě dá nové srdce. A Bůh se rozhodl, že nás očistí skrze svého Syna Ježíše. Tedy skrze toho, který jako jediný z lidí byl dokonale čistý, dokonale poslušný, dokonale svatý, dokonale oddaný svému nebeskému Otci. Jeho svatá krev nás očistila. Jeho svatá krev, kterou prolil za naše hříchy na Golgotě – ta nás umyla.

Apoštol Pavel vyhlašuje:

- ²⁵ *Muži, milujte své ženy, jako si Kristus zamiloval církev a sám se za ni obětoval,* ²⁶ *aby ji posvětil a očistil křtem vody a slovem;* ²⁷ *tak si on sám připravil církev slavnou, bez poskvrny, vrásky a čehokoli podobného, aby byla svatá a bezúhonná.* (Ef 5:25-27)

A list Židům křesťanům připomíná, že stojí

- ²⁴ *před Ježíšem, prostředníkem nové smlouvy, a před jeho krví, která nás očišťuje, neboť volá naléhavěji než krev Ábelova.* (Žd 12:24)

A do třetice apoštol Jan vyznává:

- ⁷ *Jestliže však chodíme v světle, jako on je v světle, máme společenství mezi sebou a krev Ježíše, jeho Syna, nás očišťuje od každého hříchu.* ⁸ *Říkáme-li, že jsme bez hříchu, klameme sami sebe a pravda v nás není.* ⁹ *Jestliže doznáváme své hříchy, on je tak věrný a spravedlivý, že nám hříchy odpouští a očišťuje nás od každé nepravosti.* (1J 1:7-9)

Anglický kazatel Charles Spurgeon říkával: *Morálka tě možná ochrání před vězením. Ale jen krev Ježíše Krista tě ochrání před peklem.*

Bratři a sestry, každý, kdo uvěřil v Ježíše Krista... Každý kdo přijal v jeho prolité krvi odpuštění svých hříchů... Každý, kdo jej vyznává za svého Zachránce a Pána... Každý takový je v Božích očích čistý. I přesto, že je při něm ještě mnoho slabosti, nedostatků a nečistoty. I přesto, že až do konce našeho života bude hřešit. Ale i to jednou skončí. Bůh nám stvořil nové, čisté srdce, když jsme uvěřili v Krista. Svým svatým Duchem si z nás milostivě učinil svůj chrám. A jednou, u sebe, nás zbaví veškeré nečistoty – napořád.

Bratři a sestry, kdyby Krista nebylo, měli bychom pořád staré, špinavé, rozdělné a nevykoupené nitro, s jakým jsme přišli na svět. Nikdy bychom se nemohli prohlásit za blahoslavené. Protože s takovým starým srdcem bychom nikdy nemohli spoléhat na to, že jednou spatříme Boha.

4) JAK JE NA TOM TVÉ SRDCE?

Bratři a sestry, to ale vypadá, že jsme úplně pasivní. Bůh se rozhodl dát nám nové srdce – a tak nám ho dal. A my jsme pro to nemohli učinit naprosto nic. Jenže, ono to tak prostě je. Tomu se říká Boží milost. Boží nezasloužená milost!

Ale na druhou stranu: Těm, kterým Bůh stvořil nové, čisté srdce, ti budou stále z Boží moci pokračovat v očištění jejich života. Jinými slovy: Dnes by mělo být naše nitro čistější, než bylo v den, kdy jsme uvěřili v Pána Ježíše. Dnes bychom měli být Bohu blíží, než jsme byli v okamžiku zrodu víry. Dnes bychom měli být poslušnější a více zaměřeni na Boha, než jsme byli ve chvíli, kdy nás Kristus zachránil.

Bratři a sestry, je tomu tak? Je naše srdce Bohu blíží, než mu bylo kdysi? Snažíme se o to? Toužíme po tom? Modlíme se za to? Je nám opravdu líto, když v tom selháváme? Stýskáme si, když se nám nedaří Krista následovat? Když máme pocit, že do jeho podoby nedorůstáme? Jsme smutní z toho, co z nás občas vyleze? Jaká špína? Jaká hrůza? Přejeme si z celého srdce, aby to naše srdce patřilo jen Kristu? Pokud ano, pokud to tak prožíváme - pak si buďme jisti, že naše srdce je skutečně Kristem očištěno. A mějme naději, že si nás - ještě za vašeho života - přitáhne blíží k sobě. A že jednou budeme s ním. Že jednou uzříme Boha – definitivně očištěni od jakékoli špíny. Dokonale zbaveni jakéhokoli hříchu.

Ale pokud ne... Pokud jsi v sobě zatím tuto touhu být Bohu stále blíží nepocítil, pak možná právě dnes je „ten den“! Den, kdy ti Bůh ze své milosti chce vzít tvé staré, bezbožné srdce a dát ti srdce nové a čisté. Jen ho o to popros. Nesnaž se zachránit sebe sama. To je předem prohraný boj. Svěř se do péče Pánu Ježíši, který za tebe prolil svou krev. On je mocný. On je milosrdný. On tě rád dokonale očistí. On tě rád zachrání. Díky němu jednou můžeš spatřit Boha a být s ním na věky. Nepromarni tu šanci!

Modleme se: Pane Ježíši Kriste, my tě dnes pokorně a přitom radostně chválíme za to, že jsi nás očistil svou vlastní krví. Učinil jsi pro nás to, co bychom nikdy sami nedokázali. Pane, jen tě prosíme, aby to naše očištěné nitro bylo čím dál čistější. Abychom sami toužili být tobě stále podobnější, a abychom se tobě skutečně stále více podobali. A prosíme tě, abys proměnil, uzdravil, očistil ty, kteří tebe ještě nepoznali, a žijí stále ve svém hříchu. Zachraň je. Přiveď je konečně k sobě, milosrdný Pane. Amen.